

[Koefoed.]

faaet en stor Andel i Forhold til Øens Størrelse sammenlignet med det øvrige Land, men Lovene har jo været gældende for hele Landet, og at vi har benyttet dem og de andre ikke, skulde dog ikke gerne medføre, at vi nu bagefter skal betale større Beløb tilbage, fordi der nu skal renses ud i det øvrige Land.

Jeg har sagt før, at Bornholm selv har affoldt Udgifterne ved Ombygningen, og de Udgifter er ikke smaa. Ja, for enkelte Ejere har det næsten været mere, end de har kunnet taale økonomisk. Efter Oplysning fra Veterinærdirektoratet er der paa vor lille Ø i Aarene fra 1923 til 1930 paa Grundlag af de Statsprøver, der er foretaget, eller rettere af de Prøver, som Staten har betalt, udsat ca. 6 500 voksne Dyr. Dertil kommer yderligere 2 100 Dyr, som er udsat efter Prøver, der er foretaget for privates eller Mejeriers Regning, og denne Ombygning har kostet et stort Beløb i direkte Ombytningsudgifter; dog skal jeg lige føje til, at vi til Udrensning af den sidste Rest af Tuberkulose i Henhold til Tuberkuloselovene i Aarene 1931—34 har faaet 32 000 Kr., men dertil har jo altsaa Mejerierne ydet et tilsvarende Beløb.

De Tal, jeg har nævnt, stammer fra et Andragende, indleveret her i Rigsdagen og udarbejdet af Landboorganisationerne paa Bornholm. Det fremgaar af disse Tal, at Ombytningsomkostningerne i Aarene 1923—30 andrager 1½ Mill. Kr.; det er altsaa Forskelsværdien paa Levedyr og Slagtedyr, og det er Noteringen for første Klasses Slagtekøer og første Klasses Levekøer paa Odense Marked, der er lagt til Grund. Jeg skal lige tilføje, at det er voksne Dyr, der er regnet med.

Nu kan man jo sige: Ja, nu er det sket, og I har saa til Gengæld Chancen for at sælge Levekvæg til de øvrige Landsdele. De Priser, vi har faaet for disse Levedyr, er imidlertid ikke særlig store, og de kan ikke opveje de Udgifter, vi har haft hidtil, og heller ikke, hvad vi ifølge det forelagte Lovforslag kommer til at betale fra Øen i Form af Slagteafgift. Efter den gældende Lov har Bornholm i Tiden fra 1. Januar til 1. Juli d. A. betalt 73 820 Kr. i Slagteafgift og har i samme Tidsrum faaet tilbagebetalt 35 687 Kr. for destruerede Dyr. Ærede Medlemmer vil altsaa se, at Øen allerede har betalt sin Tribut. Og efter det nye Forslag vil vi saa godt som ikke kunne faa nogen direkte Fordel af Destruktionsloven.

Man kan saa sige: Hvorfor gør I Vrovl

over det? Det er jo hele Samfundet, det drejer sig om, og dertil hører ogsaa Bornholm? Fuldkomment rigtigt, men jeg skal tillade mig at minde om en Udtalelse i den Betænkning, som det af Statsministeren nedsatte Udvalg angaaende Landbrugets Gældsforhold afgav. Der peges her paa, at de forskellige Produktionsordninger — med Hensyn til Sukker, Kartoffler, Korn, Kød, Smør o. s. v. — har medført, at nogle Egne gennem disse Foranstaltninger har faaet en relativt større Hjælp end andre, og at Rentabilitetsmulighederne er blevet forskellige fra Egn til Egn. Gennem disse Ordninger har Bornholm intet faaet, som har Interesse ud over det almindelige. Ifølge Statistikken har vi paa Øen det største Antal Malkekøer pr. ha dyrket Areal i Landet, saa det vil forstaaes, at Mælkeproduktionen spiller en meget stor Rolle, og da det er den Gren af Produktionen, som giver ringest Udbytte, er Bornholm altsaa en af de Egne, der i Henhold til Udtalelsen fra det nævnte Udvalg er kommet paa den forkerte Side paa Grund af de truffne Foranstaltninger.

Dertil kommer, at vi paa Grund af vor geografiske Beliggenhed og andre Forhold har større Udgifter til Fragt og Bropenge, end man f. Eks. har paa Sjælland. Vi har aarlig i Fragtudgifter betalt for Udførsel af Landbrugsvarer, derunder Kreaturer, Kalve, Svin, Smør, Æg o. s. v., 153,343 Kr., og i Havne- og Bropenge bliver det for det samme Kvantum udførte Landbrugsvarer 44 772 Kr. mere, end hvis vi lægger Forholdene i Korsør til Grund. Desuden har vi for Indførsel af Foderstoffer og Gødning maattet betale 18 400 Kr. mere i Havne- og Bropenge. Den samlede Udgift, vi har haft ud over den, vi vilde have haft i Korsør, bliver altsaa over 216 000 Kr. om Aaret. Det er det, Bornholmerne har maattet udrede mere, end hvis Produktionsstedet havde været paa Sjælland. Dette betyder en Ekstraudgift af ca. 4 Kr. pr. ha aarlig. Der findes paa Bornholm 3 600 Landbrug med ca. 50 000 ha, saa det er jo en Belastning af Ejendommene, man maa regne med.

Jeg har tilladt mig at fremføre dette for at pointere, at der intet Grundlag er for, at vi gennem Slagteafgiften skal betale til Destruktion i det øvrige Land, naar vi paa Bornholm ikke kan faa Del deri, og det saa meget mindre som vi gennem Tilskud fra Mejeriforeningen og Slagteriet har ydet et ikke saa ringe Beløb til Nedslagning af Spædkalve, saa at vi derigennem har aflastet den Kasse, der yder Penge til Destruktionen.